

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
főszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nemadunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Békétárgyalások.

Pécs, 1899. január 11.

Folynak a parlament rendes működésének biztosítására hivatott békétárgyalások, természetesen anélkül, hogy azok sikeres eredményére a legcsekélyebb kilátás is lenne, mert Bánffy báró — mint rendszeren — most is csak „becsapási céllal” tárgyal. A korona megparancsolta neki a tárgyalást, hát tárgyal, de nem azért, hogy a békét valóban létesítse, hisz ez neki állásába kerülne, hanem, hogy konstatálhassa a korona előtt az ellenzék macacsságát s kieszközölhesse onnét a törvénytelen kormányzás folytatására a fölhatalmazást.

Ha őszintén óhajtaná a kibontakozást s a békét, nem vállalkozhatott volna a bécsi föltételek közvetítésére, a melyek abban csucosodnak ki, hogy *a külön vámterületet semmi áron és semmi módon, sem tényleg, sem elvben nem koncedálhatják.* Ha Ausztriában a kiegyezés parlamentáris uton való elfogadása meg lesz akadályozva és a formális vámszövetség a magyar törvény értelmében ki van zárva, úgy mégis a közös vámterületet, lényegének megfelelő formában fön kell tartani.

Ez a bécsi utasítás szerint a békekötés elengedhetlen föltétele, ebbe pedig az ellenzék, amely Magyarország törvénybe iktatott jogának elsikkasztása ellen vette föl a harcot, bele nem mehet, de nem mehetne bele a kormánypárt sem, ha élne benne egy szikrányi törvénytisztelet, sőt

nem mehetne bele Bánffy báró sem, ha a saját adott szavát csak valamennyire is honorálni akarná.

És kit terhel a felelősség azért, hogy a békétárgyalások ilyen lehetetlen föltétel mellett indultak meg, a melyek előre megfosztották azokat minden komolyságtól, mert eredményt tőlük az alkudozó felek egyike sem várhat józanul.

Senki más, mint Bánffy báró, ezért nem felelős! Mert tegyük föl, hogy a korona szabta meg a kiegyezésre vonatkozó föntebb ismertetett föltételt, mely szerint külön vámterület sem tényleg, sem elvben nem koncedálható s a közösség föntartandó még az esetben is, ha azt Ausztria parlamenti uton nem fogadja el. Nos, ha ez így is lenne, akkor minden magyar államférfiúnak legszentebb kötelessége lett volna fölvilágosítani a koronát, hogy ez a kívánság törvénybe ütközik, mert a külön vámterületet alkotmányos megegyezés hiányában szentesített és királyi esküvel erősített törvény biztosítja Magyarországnak, ha tehát ennek törvényes föltételei beállnak, az nemcsak elvileg, de tényleg is életbe léptetendő.

Ámde Bánffy báróra nem alkalmazható az a mérték, a melyet az ország jogai és érdekei által megszabott kötelességek a magyar államférfiura alkalmaztatni parancsolnak, ő az ország legfőbb méltóságát azon a címen bitorolja, hogy udvaronci szolgálatra vállalkozott s az udvari parancsok egyszerű végrehajtójául ajánkozott.

Azt tehát senki sem várhatta tőle, hogy akármilyen udvari parancs végrehajtását megtagadja, bármennyire törvénybe s az ország jogaiba ütköző is legyen az. De azt már okvetlenül elvárhatta tőle mindenki, első sorban pedig az általa szolgált udvar, hogy kivihetetlen föladatakra való vállalkozással az udvart félre ne vezesse. Mert ő nem arra kapott most parancsot, hogy a vámközösséget törvény ellenére is, minden áron vigye keresztül, hanem arra, hogy a parlamenti békét biztosítsa.

Nos, ha meg lett volna benne az őszinteségnek az a mértéke, a melylyel a korona iránt föltétlenül tartozik, akkor kijelenthetné volna ugyan, hogy ő abbéli határozott ígérete dacára, mikép a kiegyezés kérdésében csak az alkotmányos Ausztriával tárgyal s a császárparagrafusnak a kiegyezésre való alkalmazását kizártnak tartja, kész elfogadni a gazdasági közösség föntartását a 14. §. segélyével is, de azt is mindjárt ki kellett volna jelentenie, hogy ilyen föltétel mellett a parlamenti béke helyreállítható semmi szín alatt nem lesz, mert hisz az egész parlamenti harcnak kiinduló pontja épen az volt, hogy a közösség csupán csak Ausztria alkotmányos képviselőitől hozzájárulásával tartható fön s így erkölcsi képtelenséget kívánnak az ellenzékétől, a mikor azt várják, hogy épen annak békés keresztülvitelére adjon biztositékot, a minek minden áron való megakadályozása végett élet-halál harcra szövetkezett.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A „hires.”

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Mikor Szücs Dani visszakerült katonáéktól, ahol kitöltötte a három esztendőt, apját nagyon betegen találta. Meg is örült szegény öreg a fiának; most legalább lesz valaki, aki a gazdaságot vezeti, mert hát idegenre még sem merte úgy rábízni, mint a saját fiára.

Pedig szegény öreg nagyon csalatkozott, mert bár a fia igen szorgalmas volt, még sem nagyon gyarapodott a gazdaság, mert a fiu nagyon hamar fölingerült és ilyenkor tört-zuzott mindet, ami a keze ügyébe akadt.

Megesett, hogy mikor a lova véletlenül nem úgy lépett, mint ahogy ő akarta, vasvilával szurta keresztül, hogy azon a helyen kiadta a páráját. Ha pedig az eke nem úgy fogott, mint kellett volna, szántatlanul hagyta a földet. Kapáláskor ha kiesett a kapanyél, kapálatlanul maradt a kukorica és a szőlő.

Nem csoda tehát, ha ilyenkor a különben elég szép gazdaság csakhamar tönkrement. Az öreg is látta ezt, ami még rosszabbra fordította állapotát, sőt lassan a halálba vitte.

Mikor az öreget eltemették, a fia az ivásnak adta magát és most meg az ember-társaival gyült meg folyton a baja. Ha valaki jóakarattal figyelmeztette, hogy hát nem jóra fog ez így vezetni: menten kész volt a verekedés. És mert Szücs Dani az egész vidéken a legerősebb ember volt, mindig megverte ellenfelét.

Később már nem is igen mertek szóba állani vele, mert félték tőle, hogy a legelső szónál beléjük köt és alaposan helybenhagyja az illetőt.

Észrevette ezt Szücs Dani is és ez még ingerlekenyebbé tette; úgy, hogy most már szó nélkül is összeveszett mindenkivel. Kerülte is mindenki, aki véletlenül meglátta, már megszűröl, mert a »hires« — így nevezték el — arcul ütötte akkor is, ha jobbra, akkor is, ha balra tért ki előle.

Ha a kocsmába jött, jaj volt a mulató legényeknek. A legerősebbeket is csak úgy vágta a földhöz, mint a lapdát, ha nem jártak a kedvében; ezt pedig megtenni semmiképen sem lehetett.

Szegény Icig zsidó meg rendszeren kiszökött a söntésből, ha az ajtónál megpillantotta a »hires«-t, mert tudta, hogy ilyenkor az élete is veszélyben forog.

A leányok sikoltozva ugrottak széjjel, ha a »hires« közeledett; mert ha az egyiket vagy

a másikat megcsiphette, úgy megszorította csupa szeretetből a karját, hogy még három hét múlva is meglátszott a helye. Csak a kis Orbán Panna szeretett volna mindig szóba állani vele; ő nem félt tőle. Csakhogy ötlet meg az édes apja nem engedte, mert attól félt, hogy az a »hires« csuffá teszi a fiatal, gyenge teremtést.

Igy történt aztán, hogy a »hires« mindig csak egyedül mulathatott a kocsmában, sőt a bort is magának kellett a söntésből kihozni; mert Icig zsidó inkább a borát hagyta veszni, no meg a poharait — mert ezeket rendszeren összetördelte a »hires« — mintsem hogy a bört szabdaltassa meg.

De hát ez sem sokáig tarthatott, mert nem sokára dob alá került a kis ház a földdel és szőlővel együtt.

Az árverés után mintha kijózanodott volna egy kissé Szücs Dani, megfogadta, hogy szolgálatba lép és ő is csak olyan munkás cseléd lesz, mint annyi sok más és tisztos uton keresi meg a kenyerét.

Csakhogy ez nem volt ám olyan könnyű dolog, mint azt Szücs Dani hitte, mert nem akadt a vidéken gazda, aki a »hires« szolgálatba fogadta volna. Nem maradt neki hát más hátra, mint koldulással tengetni úgy a hogy az életét. De ez sem sokáig tetszett neki, mert nagyon kevés volt az, amit adtak. Ren-

Ha Bánffy báró ez iránt a koronát fölvilágosítja, lehetetlennek tartjuk, hogy ez ragaszkodott volna ehhez a föltételhez s hogy utasította volna a kormányt az előre sikertelennek ismert alkudozási komédia végigjátszására. De ha a korona, dacára a föntihez hasonló fölvilágosításnak, mégis ragaszkodott volna a mondott föltételhez, akkor minden önértékes államférfiúnak kötelessége lett volna levonni a konzekvenciákat a korona ama tényéből, amely a kivihetetlen utasítás adásában nyilvánul.

A békealkudozások az adott keretekben tehát nem szorítkozhatnak másra, mint hogy újra precizirozzák a pártok álláspontját. A kormány álláspontja az, hogy enged a bécsi parancsnak, föntartja a gazdasági közösséget világos törvény ellenére. Ausztria alkotmányos hozzájárulása nélkül is, ellenértékül követeli a jelenlegi kormánypart permanens kiváltságát a kormányzásra; az ellenzék álláspontja, hogy a közös vánterületet bármiféle formában nem engedi véglegesíteni az osztrák Reichsrath hozzájárulása nélkül, ideiglenes meghosszabbítást azonban nem ellenez, bár arra sincs az ország kötelezve az 1898: I. t. c. értelmében, keresztül bocsátja az indemnitást, költségvetést, katonai javaslatokat is s mindezekért ellenértékül csupán a választások tisztaságát s a már 25 év óta törvénybe iktatott kuriai bíraskodás életbeléptetését követeli.

Azt mondják, hogy a békekötés nem sikerülte esetén fölösztatják az országgyűlést s új választásokat rendelnek el. Nos hát csak rajta! A kérdés, melyre az országnak válaszolnia kellend, tisztázva van: elfogadja-e a kormány álláspontját, mely a pártmonopolium biztosítása kedvéért kész föláldozni az országnak világos törvényben biztosított jogát s föladni a gazdasági önállóságnak még a királyi esküvel szentesített elvét is; vagy igazat ad az ellenzéknek, amely ragaszkodik a törvényhez s kívánja annak érvényesülését akkor is, mikor az az ország jogait biztosítja s ennek fejében

desen zárt ajtókra talált, mert a lakók lélek tőle.

Ez a körülmény ismét dühössé tette a »hírest« és most már nem kért, hanem követelt és jaj volt annak, aki megtagadta tőle. Vasárnaponként pedig sorba járta a jobb módú gazdákat és mindegyiktől egy-egy itce bor árát követelt, mert ő mufatni akar menni.

Mikor aztán így összeszedett egy csomó itce bor árát, elmnt a korcsmába és a legelső utjába akadó legényt felpofozta vagy azért, mert nem szólt semmit, vagy pedig azért, mert szólni mert. Megesett ilyen alkalmakkor, hogy a korcsmaszoba tele lévén legényekkel, a »híres« valamennyit kiverte és ő maga mulatott, amíg a pénze tartott. Ha pedig a pénze elfogyott, hitelbe hozatta a bort, mert Icig zsidóra nagyon ráijesztett, ha nem hozza ki ő néki a söntésből a bort, kiszorítja belőle a lelkét. Szegény Icig tehát szó nélkül hordta neki a bort, amíg csak az ital le nem verte a lábáról és a korcsma asztalára dőlve el nem aludt.

Épen javába iszogatózott ily módon egyik vasárnap délután, midőn belépett Orbán Panna a korcsmába. Szücs Dani észre sem vette a szép leányt. Az meg úgy sajnálta azt a derék szép legényt. »Milyen kár érte,« mondogatta magában egy ideig, majd mintha valami mentő

nem kíván mást, mint azt, hogy érjen már egyszer véget a parlamentarizmus meghamisítása s a nemzet akarata tiszta választásokon érvényesülhessen.

A választás nem nehéz s meg vagyunk róla győződve, hogy fojtogathatja a nemzetet a hatalom még oly durva kézzel, csinálhat Bánffy báró még az 1896 ikinál is szegyeteljesebb választásokat, azt az ellenzék, amely most utjában áll törvénytíró terveinek keresztülvitelében, végkép kiirthatni nem fogja. Meg fog az jelenni az új országgyűlésen is és fokozott erővel fog küzdeni végső lehelletig a nemzet ősi jogainak megmentéséért az alkotmányromboló, törvénytíró rendszer s annak önző, szolgalelkű támogatói ellen.

Annyira még nem sülyedt ez a nemzet, hogy szó nélkül hajtsa fejét az igába, akárhányszor rendez is a Tisza-Bánffy-féle érdekszövetkezet választási tatárdulásokat ebben az elárvult országban.

Don Juan láncok között.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. jan. 11.

Ma délelőtt egy jóképű, megtermett, válnas fiatalembert kísérték le a városházáról, végig a piacon, míg aztán befordultak vele egy fényképészhez. És ott lefényképeztették a megláncolt embert s egész csomó fényképet rendeltek meg hasonmásáról.

Mert ezekre a fényképekre mind szükség lesz. Ide is, oda is kell belőlük küldeni, hogy nem ismerik-e meg a jóképű, fiatal férfit azokon a helyeken, a hol régen járt s a honnan csak a kapufélfától vett bucsu után távozott el.

A megláncolt embert Schubert Jánosnak hívják; rácpetrei születésű, harmincöt éves, foglalkozás nélküli egyén, a kit hosszas és szorgos kutatás után ma reggel két polgári ruhába öltözött rendőr tartóztatott le Rácvároson és vitt be a rendőrségre, hol az általa elkövetett bűnök egész lajstroma várta már készen az elfogott gonosztevőt.

Schubert János egyike a javithatatlan bűnösöknek. A természetében van a lopás és csalás, valamint a munkakerülés is, a mi az-

gondolata támadt volna, hirtelen mosolyt erőltetett és rágyujtott egy nőtára:

Nagy az én rózsám ereje,
Kilenc pandur sem bír vele;
De ha az én szavam hallja,
Sirva borul az asztalra.

Szücs Dani épen egy üres poharat vágott a földhöz, mikor hozzálépett Panna és kérő-parancsoló hangon mondta neki:

— Te Dani! minek tördelsz itt mindent, nem jobb volna, ha azon a pénzen színes pántlikát vennél a hajamba?

— Ki vagy te? — rivalt rá Dani — hogy ide mersz jönni hozzám, hiszen a lányok félnek tőlem, futnak előlem, ha valahol meglátnak.

— Én vagyok az Orbán Panna, én nem félek tőled, hisz te nem vagy olyan rossz ember, hogy félni kelljen tőled!

Ezek a szavak egy csapásra kijózanították a »hírest.« Eszébe jutott nyomorult volta; ráhajolt a két karjára, arcát tenyerébe temette és sirt, sirt keservesen, évek óta először.

És ez jól esett neki. A könyvek enyhítettek fájdalman és csukló hangon panaszkolta el bánatát:

— De mikor nem lehetek olyan, mint a többi! Nem fogad be senki szolgálatba, félnek tőlem; hát mit csináljak? Miből éljek?

tán arra viszi, hogy a mi kis időt a börtönön kívül tölt. azt is újabb bűnök elkövetésére fordítja. Már tizenhat éves korában bekerült a börtönbe, mikor még Rácpetren élt, mint suhancgyerek és ott meglopta a munkaadóját.

Ekkor csak hat hónapot mértek rá s ez annyira felbátorította, hogy mindjárt megszabadulásakor nagyobb betörést követett el egyik faluban. Az első betörést követte a többi s mire elfogták, épen ötévi fegyházat kiérdemlő bűncelekmények halmazát sikerült elkövetnie.

A fegyházban asztalosmesterségre adta a fejét. Meg is tanulta ezt a mesterséget, de mikor kiszabadult, korán sem abból élt meg.

Jól megtermett, jóképű fiatalember lévén, sőt a fegyházban még bizonyos műveltséget is sajátítván el, ügyesen forgolódott azokban az alsóbb körökben, hol nem kérdik az embertől, hogy honnan jött és mit akar, — s így csakhamar sok ismeretségre tett szert.

Ez ismeretségek szerzésében az is segítette, hogy egy nővére itt Pécsen van férjnél a pálya-utcában s bár annak családja nem igen tűrte, ő mégis meg-meglátogatta őket s ismerősei előtt eldicsekedett a rokonságukkal.

Igy aztán egyszerre két olyan ismeretséget is szerzett, melyben a szerelem szerepelt s két takarékos cselédleánynak bolondította el a fejét házassági ígérettel. Nagy Lidi és Völgyi Mari volt a két leány, a kik annyira biztak benne, hogy megtakarított pénzeszközüket is apránként reá költötték, azt hívnék, hogy elveszi őket feleségül. Mikor a pénz elfogyott, a don Juan is eltűnt s a két leány elmondhatta, hogy — se pénz, se férj!

Schubert János pedig ekkor megint a börtönben ült már, mert vagy hat lopás terhelte a lelkiismeretét. És kapott három évi börtönt, a mi azonban nem viselte meg, nem is szolgált épülésére, mert mikor kijött, alig látszott meg rajta a börtön levegője s ő maga most sem gondolt a becsületes életre.

Ismét csak itt Pécsen lézengett s innen tett kirándulást a falvakba. Megint holmi szerelmi históriába keveredett, de most nem vitte el szárazon, mert egy kéméni özvegyasszony, kitől házassági ígérettel pénzt csalt ki, feljelentette s ő megint egy évig a börtönben ült.

A mint kiszabadult, nem volt kedve ismét asszonynyal kezdeni. Ehelyett inkább betörésre adta a fejét és a közeli falvakba járt vendégszerepelni. Ezekért a vendégszereplésekért kapta újra azt az ötévi fegyházbüntetést, melyet 1897-ben ült le s a mi óta egészen ma reggelig szabad életet élt.

A rendőrséggel ezelőtt pár héttel gyűlt meg a baja, mikor *Kulcsár* Kálmán pálya-

Azt mondd, inkább vegyek színes pántlikát, a hajadba. De hiszen nekem nincs pénzem, amit itt elmulatok, azt is akaratlanul adják a falubeliek mert félnek tőlem, Vennék én neked szívesen, de nem ezen a pénzen, hanem amit a magam munkája után szereztem.

Pannának meg úgy örült szíve, amint ezeket a szavakat hallotta. És mikor Dani a végére ért, szépen megfogta a kezét és így szólt hozzá:

— Gyere Dani, majd szerzek én neked szolgálatot az uraságnal, hiszen édes apám is ott szolgál már régóta. Majd elmondom én az uraságnak, hogy te nem vagy olyan rossz fiu, mint a minőnek tartanak. Gyere Dani — gyere!

És huzta a kezét; a különben vad, erős ember meg engedte, ment utána, a hova a leány vezette. A leány pedig egyenesen az urasághoz vezette és kérő, esdő hangon kérte az uraságot, hogy fogadja szolgálatába, hisz nem rossz ember ő.

Az uraság nagy szemeket meresztett, mikor a »hírest« így megjuhászkozva látta, megsajnálta és szolgálatába fogadta.

Az egész vidéken nem beszéltek másról, mint hogy milyen szorgalmas, becsületes legény lett a vidék réméből, a »híres«-ből.

Az uraság sem győzte csodálni a Dani

utcai lakos feljelentette, hogy ellopta a zseb-óráját. Persze, ekkor már ő bujdosásnak indult s miközben nyomozták, újabb lopásokat is követett el s régiebb bűnök is kiderültek reá. Így bujdosása közben a Pethő csárdában *Pro-pacsek* Mária, soproni illetőségű házalonót lopta meg s egy cselédkönyvet is lopván, azt *Horváth* Mihály névre meghamisította és azzal igazolta magát, ha valahol, mikor megszállt, kérdezték a kilétét.

Közben kiderült reá, hogy egy pellérdi özvegy asszonytól ötven forintot csalt ki házassági ígérettel s hogy Pécsen a nyil-utcában egy munkás leánnyal folytatott szerelmi viszonyt s annál is rejtőzött napokon keresztül.

Majd, mikor ettől is kicsalt tiz forintot, a pénzzel kiment Rácvárosra s míg nappal a téglaházak környékén bujkált, addig éjjel a korcsmákban tivornyzott.

A rendőrség mindeme csinyjeiről tudomást is szerzett s vagy kétszer már biztosra vették elfogatását, de a rendőrök elől mindig sikerült neki megugrania.

Tegnap óta azonban két polgári ruhába öltözött rendőr kereste Rácvároson s ott akadtak rá ma reggel a Griffaton-féle korcsmában, a hol mulatott, mintha ő lenne a legnagyobb biztonságban levő nyárspolgár, a ki polgári kimenőjét önkényűleg meghosszabbítva, egy görbe éjszakát csinált magának.

A polgári ruhába öltözött rendőröktől persze nem ijedt meg s csak akkor látta, hogy kelepcebe került, mikor megláncolták. Mit volt mit tennie, nyugodtan hagyta magát bekisérteni a városházára, azt hajtogatva az egész uton, hogy csak arra kíváncsi, melyik szeretője vezette nyomára a rendőrséget.

S az elfogott jómadarat már délután át is adták a királyi ügyészségnek, hogy a vizsgálóbíró folytassa a gonosztevő don Juan bűneinek további megállapítását.

Mert, hogy sok bűn terheli a lelkét megint, az abból is kitűnik, hogy például a sógora anyját milyen furfanggal lopta meg a napokban, míg az elfogatás elől bujdosott. Az asszony fia katona lévén, ruháit az anya a padláson egy zsákba kötve tartogatta, hogy a moly meg ne egye őket és hogy a jófajta rokon, már mint Schubert János el ne lop-hassa azokat. De ez kieszelte mi van a zsákban a padláson; fellopózott oda, kilopta a ruhákat s a zsákot forgácsal megtömve hagyta a helyén. Mikor az asszony megnézte a zsákot, akkor látta nagy meglepetve, hogy a ruha — forgácsa változott át.

szorgalmát. Ha őszkor a kocsi kereke tengelyig besülyedt a sárba és a lovak nem voltak képesek a kocsit tovább húzni, Dani neki feszítette széles hátát és kiemelte a kocsit a sárból. Mikor pedig zsákokat hordtak akár kukoricával, akár buzával, Dani mindenkor háromszor annyit rakott a vállára, mint a többiek.

De az uraság eképen fizette is. Kétszer, sőt háromszor annyi jutott neki, mint a többiek. Ígyképen aztán hamarosan összetakarított magának egy szép kis összeget és mikor egyik napon az öreg Orbántól megkérte a szép Panna kezét, ez szívesen beleegyezett, mert szorgalmasabb vőt nem találhatott volna sehoh.

Mikor aztán elérkezett a lakodalom napja, az uraság nászajándékkul visszaadta Daninak apja házáat, a földeket meg ő maga vásárolta vissza, megtakarított pénzén.

Lakodalom után tehát ismét a saját házába költözött ifju szép feleségével. És most már közösen munkálkodtak, hogy ismét más kézre ne kerüljön a gazdaság.

Egy év múlva pedig, mikor már a gólya egy erős, piros arcú fiúval lepte meg őket az öröm tetőpontját érte el.

A szomszédasszonyok is eljöttek megnézni az ujszülöttet és el elmondogatták:

— Ez is olyan »hires« lesz, mint az apja volt!?

Béni bácsi

Ez is jellemző az elfogott don Juan furszabójára, a ki betörésekből, házassági ígéretek-ből és csalásból tartotta fenn magát mindig, ha a börtönben nem ült.

Most aztán kipihenheti magát megint a börtönben.

H i r e k.

Pécs, 1899. január 11.

A farsang divatja.

Igazán azt kell hinnem, hogy az Uristen a világot a gyermekek és a fiatal lányok kedvéért teremtette. Legalább így karácsony, újév és farsang táján igen erős bennem ez a hit. Alig van vége a bűbajos karácsonyi ünnepeknek és a vidám Szilveszternek és már itt a farsang. Farsang a papa, mama gyötrelme, a lányok öröme. Nem csoda. Ha fiatalnak és kivált fiatal leánynak egyáltalán igen jó lenni, de legjobb ilyenkor, a mikor a divat, mitsem törődve a sötét vigasztalan politikával, a mely nálunk ugylátszik mindenre ráveti árnyékát — a lányok bálozó kedvét hála Istennek kivéve — halomszámra ontja pici lábuk elé a kívánatosnál kívánatosabb, ragyogón szép bál-i csecse-becsét.

A világos selyemgázból készült, zsenilap-petyekkel, kristály-gyönggyel vagy ragyogó harmatcseppekkel teleszórt báliruha-szövet el-ütő színű selyemszoknya fölött a legújabb és igen eredeti hatású sajtáságos ragyogásával és színjátékával. Például a zöld gáz kék selyem fölött, szinte csodálatos, de eredetileg szép, de természetes, hogy ez alá a fátyolszerűen fedő felsőruha alá csak selyemruhát lehet venni. Az ismét felülkerekedő kemény túll is nagyon szép, kivált a fodros és bodros divatra nagyon alkalmas. A különféle csikos és kockás mintákkal beszövítt gázfélék sem maradnak el a vásárról. A mi pedig a csipkemintákkal beszövítt krepsifonokat illeti, azok meg épen csodálatosan bájosak.

Nem szabad megfélekednünk a báliruhák diszénél a virágról, a melyet az idén nem csekély előszeretettel a ruhára festenek. Igaz, hogy az ilyen báliruha finom kiadásban szép csak, a mi pedig, ha valaki véletlenül nem tud maga festeni, némi kis pénzáldozatba kerül. A fekete-fehér összeállításoknak a divatját mintha egy kicsit megunták volna, legalább úgy veszem észre, hogy igen szeretnek egy harmadik, egy kissé élénkítő hatású színt, ha másképen nem, hát legalább virágban a kettőhöz vegyíteni. De a virág ilyenkor csak egy szín, minden lomb és levél nélkül, legfeljebb a saját színében árnyalva és vagy a kivágás körül koszoruban vagy pedig itt-ott egyes rolettaszerű sűrű csoportban vannak alkalmasva. Az elegáns garde des damesok serege virág helyett tollat és ékszert alkalmaznak disz gyanánt. Nagyon elegánsak az asszonyoknak szánt fekete és színes pillangóval gazdagon kivarrt fekete túllruhák, a melyeknek a mintája mindig a divatos felül szűk, lent kibővülő szerpentin-formában van himezve.

Egy kissé veszedelmes ujtásnak tartom, hogy még a táncra szánt könnyű ruhákat is egy ici-pici, a padlón alig megtörő, de mégis csak uszálylyal kezdik készíteni. Veszedelmesnek, mert a kelmék mulékonyságára és a divatos táncok sodrára gondolva, irtózza gondolok arra, hogy a legszebb ruha is egy két keringőt alig ér meg épségben, pedig nincsen csunyább egy tépelt szélű ruhánál, a melyben mégis kénytelenek tovább táncolni leányaink.

Hogy a bál felső- és alsószoknyának hosszában, szélében teljesen egymásra illőnek kell lenni, azt tán mondanom is felesleges. A fiatal lányok derekát az idén is bluzszerű rancolással készítik, kissé lomposan. — A kivágást fodros-bodros disz veszi körül, a melybe itt-ott egy kis virág vagy egy szalagcsokor huzódik meg. Az ujját, a mely tavaly még elég dudoros volt, az idén egy kis fodros

epolett vagy a vállra alkalmazott nagyobb szalagcsokor vagy csipkébe illesztett virág helyettesíti. Csak a ki még igen, — hogysis mondjam csak — magyarán sovány, — az visel félhosszu dudoros, fodorban végződő ujját. Az őv az idén minél ragyogóbb, annál divatosabb. Valóságos remekeit az iparművészetnek lehet kapni. Hanem azért sokan az idén is ragaszkodnak a szalag és selyemövek-hez. A széles, szinte földet söprő szalag sem ritkaság. A könyökön felül érő fehér keztyűt nem ritkán a ruha színével egybehangzó diszszel készítettik, legyen ez azután akár himzés, akár keskeny bodor vagy csak színes paszpol.

Napirend 1899. január hó 12-én.

Naptár: csütörtök, január 12. — Róm. kath.: Tacián. — Prot.: Tacián. — Görög-kel.: (dec. 31.) Szilveszter. — Zsidó: Sebat 1. — Nap két 7 óra 46 perckor; nyugszik 4 óra 29 perckor. — Hold két 8 óra 23 perckor reggel; nyugszik 5 óra 49 perckor délután. Ujhold éjféltűn 5 perckor.

Időjárás. Kilátás a központi meteorologia. intézet jelzése szerint: enyhe idő, nyugaton csapadék várható.

Közigazgatási bizottsági ülés a városházán d. e. 10 órakor.

Színház: »Celesztin apó«, operett.

— (**Alakuló gyűlés.**) A »Fehérkereszt« egyesület Pécs-Baranyai fiókja f. évi január hó 21-én d. e. 10 órakor tartja a városháza nagytermében alakuló gyűlését, melyre a meghívókat ma bocsájtották ki. Br. Fejérváry Imre főispán által kibocsájtott taggyűjtő ivatek, több mint háromezázán irták alá.

— (**Katonai felülvizsgálat.**) A rendes katonai felülvizsgáló bizottság ma reggel nyolc órakor a megyei közgyűlési teremben felülvizsgálatot tartott, melyre összesen tizenhét egyén jelentkezett. Ezek közül kilencen a szülők keresetképtelensége miatt, nyolcan pedig testi fogyatkozás miatt. A szülők keresetképtelensége miatt jelentkezettek közül négyen beigazolták a keresetképtelenséget, öten pedig a katonai hadkötelezettségük teljesítésére köteleztettek. A testi fogyatkozások és betegség miatt jelentkezettek közül négyet alkalmatlannak talált a bizottság a katonai szolgálatra, négyet pedig bent tartottak katonának.

— (**Áthelyezés.**) *Rhéner* Elek, nagykanizsai kir. törvényszéki aljegyző, a csurgói kir. járásbíróshoz helyeztetett át.

— (**Lelkészválasztás.**) Darány somogy megyei nagyközség ev. református lelkipásztorává tiz pályázó közül Varga Dezső hencsei lelkész választott meg, Keresztesi Samu budapesti vallásnár és Seregély Dezső nagykanizsai lelkész ellenében.

— (**Névmagyarosítás.**) *Perless* Lajos a mohácsi »Baranya« felelős szerkesztője, nevét belügyminiszteri engedéllyel Petőre magyarosította.

— (**Engelék elítélték.**) *Engel* József fia pécsei borkereskedő cég ismeretes borhamisítási ügyéből kifolyólag a budapesti V-ik kerületi kapitányság tegnap hozta meg a marasztaló ítéletet. Engelék ellen öt hatóság indított vizsgálatot s az első vizsgálat eredményeül tegnap hirdették ki az ítéletet, mely szerint ifj. *Engel* Adolf, budapesti és *Engel* Mihály pécsei lakosok mesterséges bor gyártása miatt a törvénybe ütköző kihágásban vétkeseknek találtattak s ezért *elítéltettek egyenkint egyhónapi elzárásra és háromszáz forint pénzbüntetésre*, továbbá a felmerült és felmerülendő költségek fizetésére. Az ítélet indokolásából közöljük a következőket: Engelék-től a promontori pincéből ezelőtt két hónappal 51 hektoliter és 76 liter bort rendelt a

»budapesti tisztviselők fogyasztási szövetkeztének« igazgatósága. A bort azonban gyanusnak találták — jelentést tettek erről a budapesti V-ik kerületi rendőrkapitányságnak. A borvizsgáló bizottság mesterséges bornak mondotta ki a borokat s a rendőrkapitányság ennek alapján hozta meg tegnap ítéletét. A mesterséges borról kimondta a bizottság, hogy *glicerinrel és víz felhasználásával készült*. A bort Engelék Dalmáciából, Spalatóból hozták, de arra nézve, hogy akkor mesterséges volt-e már, a vizsgálat során adat nem merült fel; ellenkezőleg a törvényszéki vegyész vizsgálata szerint a Spalatóból érkezett bor kifogástalan volt. Kétségtelenül megállapított azonban, hogy a tisztviselők szövetkezténél leoglalt bor hamisított volt s azonos volt az Engel cég budafoki pincéjében talált 279 hektoliter hamis borral. Enyhítő körülményeket az ítélet nem vett figyelembe; mert *kétségtelen, hogy itt nagyobb fokú visszaélésekről van szó. Kétségtelen, hogy az Engel cég a borhamisítást nagyban üzte, a mit illusztrál az, hogy egy hónapon belül öt hatóságnál indítottak ellene vizsgálatot*. Az ítéletet Engelék megfélembbezték; de megfélembbezte a káros szövetkezt elnöksége is, mert enyhének találta a büntetést.

— **(Levente tanítás)** Hercenberger József táncitanító a f. hó 19-én este a Vigadóban tartandó tánciskolai estélyét megelőzőleg, az utolsó »Levente« táncitanítási estélyt f. hó 12-én (csütörtökön) este tartja a Vigadóban.

— **(Halálos késelés.)** Kovács Mihály, győrei lakossal összeveszett a korcsmában Novácsics József. A veszekedés közben egymásnak mentek s Novácsics egy kést rántva elő, azzal úgy szurta nyakon Kovácsot, hogy az menten összerogyott és rövid félórai kintlódás után meghalt. A gyilkossá lett Novácsics Józsefet letartóztatták s most folyik ellene a vizsgálat.

— **(A részeg ember büne.)** A hosszuhetényi szőlőben Török Ferenc pécsvári lakos megtámadta özv. Radó Jánosné szül. Dallos Rózát és orvul meg akarta gyálázni női becsületében. Az asszony kétségbeesve védekezett ellene és sikerült is tőle megszabadulnia, mire emberek jöttek és az asszonyt a veszedelmes embertől megszabadították. Török Ferencet természetesen elfogták, kihallgatásakor azzal védekezett, hogy a bor vette el az esztét, mert részeg volt és nem tudta, mit cselekszik. Most várja büntetését.

— **(Elfogott betörők.)** Deutsch Miksa, gyulapusztai bérlő, gazdaságán betörők jártak s elvittek onnan a magtárból nagyobb mennyiségű kukoricát. A káros feljelentésére a csendőrség megindította a nyomozást s e is fogta a betörőket Kovács Ádám, Petrovics János németbolyi és Varga Ferenc, kassai lakosok személyében, kiknél a lopott kukoricát meg is találták. Az elfogott betörők ellen most folyik a vizsgálat.

— **(A paksi »Kath. Kör«)** sikerült jótékony célú, szavaltat, zene és élőképekkel kapcsolatos táncestélyt tartott vasárnap a saját helyiségében. Fél nyolckor vette kezdetét a műsor, melynek első számát a kör dalárdájának éneke képezte. Ezután Harsányi Ilonka lépett a diszes színpadra és Tóth Emmittől a »Karácsonyest« című verset szavaltta el elismerésre méltóan. Majd Tóth Emmi adta elő zongorán Gounod »Faust«-ját és Székely Imre »Te vagy, te vagy« című ábrándját. Az élvezetes műsor negyedik száma a »Bál után« című monolog volt, melyet Finkmann Gizella adott elő kedves közvetlenséggel, mely előadással kitűnő alakító képességet árult el. Vi-

haros tapssal jutalmazta meg a közönség a szép előadást. Ezután ismét Tóth Emmi zongora játéka következett, aki a »Repülj fecském« és több magyar népdalt játszott el, ugyancsak remek előadással. Ezután Osváth János polg. isk. tanár szavaltta el Darócy Tamásné-Szenicey Stephanie »Árva« című szép és hangulatos költeményét, mely egy szegény árva koldus fiúskáról, annak az életben való szenvedéseiről szól. Az est egyik kimagasló pontját az élőképek képezték, melyek a bibliából vett jeleneteket ábrázoltak, de oly hűen, hogy csak a legnagyobb elismeréssel lehet felőle szólni. Dicséretére váltak a rendezőknek, Döry Gézané és Bun Gusztávné urnóknak, kik szakavatott kezekkel rendezték el a csoportokat. Most még a dalárda énekelt, melylyel a változatos műsor véget ért. Majd gyorsan kiűritették a termet s a fiatalság a zenekar hangja mellett táncra perdült, méltó befejezést adva a sikerült estélynek. Az első négyest 42 pár táncolta. A jelen volt hölgyek névsora — a mennyiben sikerült összeállítani, a következő: Asszonyok: Albert Józsefné, Bun Gusztávné, Büttl Vincéné, Bergmann Emilné, Bachrathyné, Cseh Jánosné, Döry Gézané, Duták Károlyné, Fetter Györgyné, dr. Fetter Józsefné, Finkmann Vilmosné, dr. Hofmann Jánosné, özv. Jung Károlyné, Kászonyi Mihályne, Kiss Pálné, Kiss Sándorné, Osváth Jánosné, dr. Parragh Gyuláné, Pétersz Ernőné, Rassoyszky Juliánne, dr. Somogyi Zsigmondné, Szentpétery Józsefné, Tóth Pálné, Zólyóminé (D.-sztyörgy.) Leányok: Bergmann Vilma és Stephanie, Döry Margit, Dömötör Mariska (Bölcske), Finkmann Irén és Gizella, Gebhardt Sarolta, Harsányi Ilonka, Hörl Irénke, Kurc Lenke, Flóra Ilona, Kemperle Mariska, Kármán Irénke, Kis Lidike, Mészáros Teruska, Petrich Lenke, Gizella, Jolán, Pétersz Mariska és Emma, Petánszky Katica, Resch Etel, Schön Mariska, Schvendtner Dudika, Schmidt Lenke, Szenicey Cecil, Szenicey nővérek, Szentpétery Blanka és Irén, Szelinai Róza, Tóth Emmike, Udvardy Ilonka (Z.-Egerszeg), Zólyomy Sárka (D.-sztyörgy) stb. A kath. kör rövid egy évi fennállása után is már megmutatta és kétségen kívül bebizonyította, hogy hiányt pótló társadalmi intézmény Pakson és kedves »otthona« a nemesen szórakozni vágyó közönségnek.

— **(A polgármester bizonyítványa.)** Majorossy Imre, Pécs szab. kir. város polgármestere, mint azt még főjegyző korában bebizonyította, igen rózsás nyelven tud írni s olyan szépen fogalmazni, hogy az »aranytollu főjegyző« nevet adták neki. Mióta polgármester, sokkal több a dolga nagy eszméi, terveinek nyelbeültetésével, no meg a vízhiánnyal és tifusszal is, semhogy stíláriss tollgyakorlatokat végezhetne. Most a bizottságok elnöki székéből szóval szokott szövirágos elismeréseket és dicséreteket világgá bocsájtani, de ezzel úgy látszik nem elégedett meg, mert ismét »aranytollához« folyamodott és megirt egy magvas, emelkedett szellemű bizonyítványt a borhamisítással vádolt Engel Mihály részére, hogy az azt a budapesti V-ik kerületi kapitányságnál, hol a vizsgálat folyt ellene, a maga védelmére prezentálja. Boda Dezső dr., az V. kerület rendőrkapitánya azonban nagyon prózai ember lehet; borzasztó dolog ugyan, de nem hatott rá a polgármester »arany« tollának szüleménye s nem vette tekintetbe, habár a pécsi polgármester hivatalos bizonyítványa igen kedvező volt Engel Mihályra nézve, a melyben a többi közt ennek a közművelődés terén tanúsított, valamint társadalmi tevékenységét, különösen a szőlőgazdaság terén való példaadó működését elismeri. És ime ennek a bizonyára klasszikusan fogalmazott bizonyítványnak nem lett meg a hatása; még enyhítő körülménynek sem szolgált s bizony a kit megdicsért, azt a rendőrkapitány elítélte . . .

Ugyan, ugyan, polgármester ur! Ha ön arról a közművelődés terén tanúsított, valamint társadalmi tevékenységről a boldog emlékeztető Aidinger-választás idejéből tudomást

is szerzett, erről mégsem lett volna szabad hivatalos bizonyítványt kiállítania, mert azt a tudomást legfőlebb mint a kortes törzskar tagja szerezhette; vagy talán ezt a minőséget is hivatalosnak tartja?

Nem jobb lenne a polgármester urnak, ha már »arany« tolla nem pihenhet, lemondania és visszatérnie a főjegyzői székbe, a hol tetszése szerint fogalmazhatna magvas és költői szárnyalású elismerő leveleket, de csak megbízásból és nem blamirozná a várost azzal, hogy mint Pécs szab. kir. város polgármestere olyan hivatalos bizonyítványokat állítson ki, a melyeket más hatóság kénytelen semmibe se venni.

— **(Elfogott orvvadászok.)** Jó fogást tett ma Trixler Aladár ügyeletes rendőrbiztos. Ugyanis letartóztatta Szabó István és Kusztos István, zádori lakosokat, a kik orvvadászatot üznek és ma reggel egy kocsin 3 öztehenet, 3 özbikát, 1 foglyot, 15 nyulat és 6 fácánt hoztak be eladásra. A rendőrbiztos értesülvén ittlétükről, két rendőrrel megfigyeltette őket és épen akkor fogta el, mikor a vadért nyert pénzen osztzkodtak. Elfogatásukról a szigetvári szolgabírótságot táviratban értesítette s az elfogott orvvadászokat ma délután Szigetvárra kísértette. Az orvvadászok által eladott vadakat elkobozták és elárverezték s összesen hatvanegy forint 81 krajcár folyt be vételárukból a városi szegényalap javára. Így hát a rendőrbiztos ügyes fogása még szép anyagi hasznot is eredményezett.

— **(A farsang és a tisztikar.)** A hadtestparancsnokságok tudvalevőleg rövid idővel ezelőtt elrendelték, hogy tekintettel az udvari gyászra, a tiszték az idej farsangon ne táncoljanak. Pár nap előtt újabb rendelet bocsátottak ki a tiszték részére, mely által az előbbi parancs rendelkezése lényegesen módosított. Ebben ugyanis kinyilvánítják, hogy a tánctilalom csak a nyilvános bálókra és egyéb farsangi ünnepélyekre vonatkozik, míg magánkörökben és zárt társaságokban a tisztéknek az udvari gyász alatt is, — mely március 17-ig tart, — meg van engedve táncban résztvenni. E rendelet nemcsak a tényleges szolgálatban levő tisztékre érvényes, hanem a katonai tisztviselőkre és tartalékos tisztékre is.

— **(Lopott méz.)** Batai Péter szilágyi lakostól elloptak egy kas méhet. A nyomozás megindulván a tolvaj után, kiderült, hogy a lopást Petrovics József, szilágyi kőborcigány követte el, a kit Bence Mihály bujtott fel, hogy lopjon egy kas méhet s ő megveszi tőle. A kas méhet meg is vette egy forintért a cigánytól, de hát a lopott méz keserű lesz neki, mert a tolvajjal együtt ő is, mint felbujtó, a bíróság elé kerül.

— **(A rossz kémény miatt.)** Szakadát községben kigyuladt Breitenstein János háza és bár a tüzet elég korán észrevették, a háznak mégis egész tetőzete elpusztult. Amint a vizsgálat kiderítette, a tűz a rossz kémény miatt keletkezett, mert a ház kéménye olyan rozszant állapotban volt, hogy a szikrák kipattantak belőle a padlásra és a közelben levő szalmát meggyújtották. Így támadt a tűz, mely pár száz forint kárt okozott a tulajdosnak.

— **(Segély a jégkárosultaknak.)** A dunántúli jégkárosultak segélyezésére országgyűlési képviselőkből alakult bizottság befejezte működését. A gyűjtött összegből, a

mely körülbelül tizenötezer ferintra rúg, Somogy megye is kap segítyt, még pedig 700 forintot.

— **(Feltört pincék.)** Györi István medinai és Szörös István, kölesdi lakosoknak a bikádi szőlőhegyen levő pincéit a napokban feltörték s onnan különféle tárgyakat, élelmiszert, ruhaneműt és egy forgópisztolyt elloptak. A károsok feljelentésére megindult nyomozás során kiderült, hogy a betörést Világ Lajos és Gombos József kanászok követték el, akik közül az első megszökött. Gombost elfogták s nála az ellopott forgópisztolyt meg is találták. Megszökött büntársát most keresik, hogy az se kerülje ki az igazság kezét.

— **(Öngyilkosság.)** Dora János döbröközi lakos, eddig ismeretlen okból, felakasztotta magát. Mire a szerencsétlenséget észrevették, már halott volt. Dora még csak két évvel ezelőtt nősült és részeges ember hírében állt.

— **(Eltűnt gimnazista.)** Özv. Grosz Terézia csurgói lakosnő 17 éves gimnazista fia, ki Ujvidéken végezte az iskolát, nyomtalanul lakásáról eltűnt. A fiu a gimnáziumot minvégig igen jó sikerrel végezte. Özvegy anyja vagyonos nő és így megfoghatatlan, mi okból tűnt el, özvegy anyját nagy keserőségbe ejtve. Állítólag igen sokat olvasott és tanult és nem lehetetlen, hogy elméje zavarodott meg. A fiu el nem utazhatott, mivel pénz nem volt nála. Anyja minden lehetőséget megtett fia feltalálására, de mai napig semmi hír sem érkezett felőle.

— **(Gyujtogatás boszúból.)** Gyakori eset, hogy valaki boszúból felgyújtja ellenségének a házát. Az utóbbi időben nagyon gyakran fordult elő, hogy egyik-másik gazda háza éjnek idején lángokba borult. A vizsgálat legtöbbször kiderítette a tűz okát. A tüzet rendszerint gonosz kezek okozták. Medina községben is most egyik éjjel 2 órakor félrevert harang zúgása riasztotta fel álmából az embereket. Mazorics Dániel és Béhics Pál közös tulajdonát képező takarmány állott lángokban. A tüzet nem voltak képesek eloltani és így az összes takarmány elhamvadt. A vizsgálat kiderítette, hogy a takarmányt boszúból Knezovics Milos gyújtotta fel. A gonosz embert letartóztatták és bekísérték a gyönki kir. járásbiróság börtönébe.

— **(Eltűnt ügynök.)** Schwarz Jakab nagyszokolyi születésű, 50 éves budapesti cukorügynök, még a múlt hónap elején budapesti lakásáról nyomtalanul eltűnt s hollétét maig sem lehetett földeríteni; azt gyanítják, hogy öngyilkos lett. Az eltűnt embert most hozzátartozói a rendőrség útján országszerte kerestetik.

— **(Lármázó legények.)** Gráf József görcsönyi kántortanító panaszt emelt a járási főszolgabírói hivatalnál Kalamár János és Bartók József ottani legények ellen, kik este kilenc órakor lakásának ablakán bezörgettek s feleségét és sógornőjét, kik egyedül voltak otthon, a leggyalázatosabb módon sértegették. S midőn a két asszony nem akart ajtót nyitni, az ablakot betörték. A feljelentés folytán a szolgál-

birói hivatal megtette a legények ellen a kellő lépéseket, melyek bizonyára el fogják venni a kedvüket jövőben az ilyen lármás szórakozástól.

— **(A fonóház titka.)** Egészen csinos kis regénycim volna, mely alatt el lehetne mondani egy fakadó rózsabimbó gyanánt fejlődő édes szerelmi történet melancholikus regényét, ezuttal azonban meglegszünk azzal, hogy a napi hírek rideg tonusában adjuk tudtul e cím alatt az érdeklődőknek, hogy Gacegics Ignác birjáni lakos, a »fonó-ház« leple alatt valóságos örömtanyát tartott, a hol harminc krajcár belépti díjért a legkülönbébb gyönyörökben részesítette vendégeit, kiknek zöme éretlen, surbankó gyerekekből állott. A községi előjáróság jelentése folytán a járási főszolgabíróóság szigoruan intézkedett a »fonóház« hatósági bezáratása iránt, a derék »házigazdát« pedig vizsgálat alá vette.

— **(Kézrekerült rablógyilkos.)** Ily cím alatt laptársunk a »Pécsi Napló« eléggé regényes alakban közli Muth Henrik, a szökevény rabnak elfogatási történetét, magas röptű fantáziával s rémregényekbe illő hatáshajhászattal megírván többek között azt a rabló körutat, melyet Muth Henrik megtett, a dőzsölést, melyet a garasnicai korcsmában véghez vitt, s azt a harcias állapotot, melyben a csendőrök őt körül fogva szuronyszóval, halálfenyegetéssel bírták csak elfogni, mondván:

— *Meghalsz, ha megmozdulsz!*

Mai számában pedig folytatja a fantasztikus tudósítást, adván hírül olvasóinak, hogy

X.

Maggy ezen a napon korábban tért haza sétájából, mint rendesen szokott. Arckifejezése sötét volt és erősen összecukott ajaka körül keserű vonás látszott.

— Nem voltál Zekénél? — kérdezte Raffles elcsodálkozva, midőn a szobába lépett.

— Nem atyám.

— Miért nem?

— Az ágyunaszád ismét Kitty Hawk előtt horgonyzott és én azt hittem, hogy ezt jó lesz neked tudnod. Az utóbbi napokban ugysem hallottam egyébről beszélni, mint erről.

— Ugy — helyesen tetted. Különben mit sem vetél észre? Nem tudod, mit akar a naszád?

— A hadnagy a naszádra ment és — itt elakadt. Már szándékában volt atyjának elárulni, mi történt az éjjel. Vajon Frank nem szegte-e meg szavát gyalázatosan és hagyta őt cserben, hogy a Mosquitóra mehessen? Nem volt-e most már ő felmentve ígérete alól? Égő vágyat érzett, hogy megboszulja hűtelenségét, de az áruló szavakat nem tudta kiejteni ajakán. Mintha valami visszatartotta volna; vajon elítélheti Frankot meghallgatás nélkül? Nem hívhatta őt valami előjárójának parancsa a

— Jól, kapitány. Alapjában véve örülök, hogy önnel beszélhetek. Hogy Nagsheadban csempészek vannak, azt tudja kegyed, ha hiányoznak is erre bizonyítékai, melyeket én most megszereztem. Hanem mondhatok önnek valamit, a mit felhasználhat. Azt gyanitom, hogy a csempészhajó egy Brigg, mely rummal és dohánynyal megterhelve jön fel Havannából és »Gyik« a neve — aztán elbeszélte a szigeten történeteket.

Morris feszült figyelemmel hallgatta.

— Valóban, Robertsohn úr, kiáltott, midőn Frank elhallgatott, ezek oly hírek, melyek dicsérik a fáradságot. Erősen fogok a »Gyik«-ra ügyelni s ha csak nem nagyon messze marad a parttól, nem fog elkerülni.

— De valószínűleg úgy lesz. A brigg mindenesetre csak itt közeledik a parthoz.

— Ez átkozott dolog lenne, mormogott a kapitány és felvilágosítólag hozzáfűzte: A Mosquitó ugyanis viharban nem szállhat tengerre, mert csak partvédelemre van építve.

— Az nem tesz semmit. Azt hiszem, legjobb lesz, ha Cap Hatteras közelében cirkál és az ottani állomásra figyel. Mihelyt a csempészhajót meglátom, táviratozni fogok: »Az ellenség láttávolban.« Akkor kegyed legfeljebb három-négy óra alatt megérkezhet és meglepheti a bandát az áruk kiszállításánál.

— Nagyszerű! kiáltott a kapitány kezeit dörzsölve. Kocintsunk hadnagy, a fickók függjenek s mi ketten segítsük őket erre.

Egy óra gyorsan telt el élénk beszélgetés közben és ekkor Frank felemelkedett.

— Legjobb ideje, hogy bucsut vegyek, kapitány. Ha tovább maradnék, ez könnyen keresztvonást tehetne tervemen.

Muth Henrik bevallotta, miszerint ő és Kovács István azt tervezték, hogy szökésük éjjelen Engel Adolf és fiai fakereskedő gyárába akartak betörni.

Szegény Muth Henrik! Szegény tudosító! Oh gazdag fantázia!

Micsoda veszedelmes bakonybeli alakot csinált t. laptársunk a nyomorult Muth Henrikből, ki azóta két annyi büszkeséggel hordja csörgő rabláncait, s ha tudná mily nagy alaknak tartják őt a »Pécsi Naplók« bizonyára ekként sóhajtana fel:

— Soh'se tudtam, hogy én ily nagy vagyok!

A magunk részéről azonban kijelentjük, hogy mint kompetens és feltétlenül megbízható forrásból értesültünk, Muth Henrik, mint azt lapunk január 10-iki számában megirtuk — szökése óta koldulva folytatta útját (tehát nem mulatott a korcsmában); s f. hó 5-én az uttól fáradtan, az éhség és hidegtől elcsigázottan önként jelentkezett a garasnciai járásbírósnál, ahol nyomban letartóztatták (tehát semmi »Meghalsz, ha megmozdulsz«), végül pedig a tegnapi kihallgatásán éppen a leghatározottabban tagadta, hogy Kovács Istvánnal az Engel Adolf fakereskedő gyárába akartak volna betörni! S így a »Pécsi Naplók« óriási fantáziával megáldott tudosítójának Muth Henrik-tele rémregénye, »elozlik mint a buborék, s marad mi volt a puszta lég«!

Oh szegény Muth Henrik! Oh áldott fantázia.

— (**A honvédség 30 éves jubileuma.**) Ez évben lesz 30 éves évfordulója annak az aktusnak, hogy a király szentesítette a honvédségről szóló XVI. törv.-cikket. Mozgalom indult meg, hogy a honvédség 30 éves fennállását a magyar nemzet méltóan ünnepelje meg. Eddig azonban nem történt semmi kezdeményező lépés, noha ezt a mozgalmat országos jellegűvé kellene tenni, hogy a magyar nemzet minél tágabb körben ünnepelje alkotmányának egyik legszebb vívmányát.

— (**Senki fia.**) Nem ismerte se apját, se anyját Horváth Péter, a ki ugy született valahol a bokor aljában s azután felszedték a jó emberek, a kiktől, a mint kissé felcseperegett, megszökött s 18 éves koráig szerte kóborolt az országban. A senki fia leginkább a gyepmestereknél tartózkodott, de ezeknél sem volt állandó maradása, mert belső ösztöne mindig kóborlásra sarkalta s így jutott Tolnavármegyébe. A valóságos szörnykinézésű senki fiát a nyár folyamán pirómánia lepte meg és több községben gyujtogatott, hogy a lángokban gyönyörködhessek. Szegzárdon végre gyujtogatás közben elfogták és a törvényszék el is ítélte. Az ítéletet azonban nem hajtották rajta végre, megfigyelés után elmebetegnek nyilvánították. A napokban szállították be a szegzárdi Ferenc-kórház elmebetegosztályába.

— (**A pipa.**) Ez a jámbor jószág nagy kárt okozott Tevel községben. Pár nappal ez előtt hirtelen tűz támadt a községben. Fecer Vencel odavaló gazda háza égett. Ugyanabban a házban lakott Jergler Lőrinc és Lovrusz János, kiknek szintén odaégett a takarmánya. A lángok belekaptak az istállóba és a sertésölba is és ezek is a lángok martalékaik lettek. Az összes kár 900 frt. A megindított vizsgálat kiderítette, hogy a tűz gondatlanságból

keletkezett. Egy pipával járt az istálló mellett a gazda és a pipából kihullott égő zsarátnok gyujtotta fel a házat. Szintén gondatlanságból származott Medina községben tüzeset. Fajnika István pipájából kiesett egy szem parázs, a mitől a könnyen gyúlékony anyagok tüzet fogtak és az egész ház elhamvadt. A gondatlan embereket feljelentették a kir. járásbírósnak.

— **Függő lámpák** ma már nélkülözhetetlen részei a szobaberendezéseknek. Nem is használati tárgyak azok már, hnaem valóságos műremek és a gyárosok versenyre kelnek egymással a függőlámpák és csillárok mentől művészebb előállításában. *Schönwald* Imre pécsi ékszerész nagy üzletét legújabbán lámpaberendezésekkel is gazdagította és e célból egy külön raktárhelyiséget reádezett be hol a legizlésebb függőlámpák, csillárok, álló és kar-lámpák gyönyörű villamos világítási készülékek bámulatos gazdag választékban kaphatók. Egy-egy bronz és majolika lámpa valódi kiállítási darabot képez, remekeit a francia műiparnak, mely műizlést és csint áraszt szét magától. Ezek a lámpák és csillárok, villamos izzó testek aránylag a legolcsóbbak és hasznosságuk mellett a legszebb szobadiszül szolgálnak. Ajánljuk azt megtekintésre már csak olcsóságuknál fogva is.

Művészet, irodalom.

○ **Színházi hír.** Strogoff Mihály utazása Moszkvától—Irkuckig, látványos színmű 12 képben lesz a színház legközelebbi ujdonsága, mely péntek, szombat és vasárnap kerül bemutatásra, teljesen új diszletek és jelmezekkel, melyben csaknem az egész személyzet foglalkoztatva lesz. Jegyeket már ma d. u. 3 órától lehet előre váltani.

— Akkor nem tartóztatom, Tehát ha a legközelebbi napokban egyszer ismét kikötök itt és az ismeretes zászlót felvonatom, úgy tudja ön, mit jelent az.

— Természetesen, kapitány, nevetett Frank, hanem ezt nem tanácsolom önnek. A csempészek gyanakodnak, hogy a Mosquitó miattuk van itt és őrt állítottak ki a partra. Ezért kértem önt, hogy a reggelit a fedélzeten szolgáltatassa fel. Ezáltal remélhetőleg tévutra vezették a kémeket, mert ha a halászkok észreveszik, hogy mi egymás kezére dolgozunk és látogatásom más jellegű volt a Mosquitón, mint barátságos látogatás, úgy nem fog tervem sikerülni.

— Teljesen megértettem, válaszolt Morris. Tehát nem fogok előbb idejönni, mint kegyed hívni fog, a mi remélhetőleg nemsokára megtörténik. A viszontlátásra Robertsohn úr!

— A viszontlátásra kapitány, köszönöm a barátságos vendéglátást.

Mielőtt Frank a csolnakba szállott, magához intette az öreg kormányost, a ki a hácsó mellett állva, barátságos nevetéssel üdvözölte.

— Hogy hívták a kegyed barátját, a kiről nekem legutóbb beszélt?

— Raffles Dannak, uram — Raffles Dánielnek Nagheadből.

— Igen, igen, egészen helyes, intett Frank, mialatt a lépcsőn lement. Az állomásra visszatérve, átnézte Frank a jelentéseket, melyek az időjelzést foglalták magukban és azután Myershez fordult.

— Osceolába megyek. S mivel valószínűleg többször elmaradok egy fel, esetleg egész napra, egyszer s

mindenkorra a következő parancsot adom: Mihelyt a gyanus hajót meglátja, táviratozzon Cap Hatterasba és kérje, hogy onnan a Mosquitóra e jelzést közvetítsék: »Ellenség a láttávolban.« Morris kapitány tudja, mit értek ezalatt.

— Parancsára hadnagy ur!

— És még egyet. Egyelőre hagyja nálam ez öltözetet, meglehet, hogy még többször is fogom használni.

— Igen szívesen.

Frank még egy pillantást vetett a tengerre és a Mosquitóra, a mely épen akkor indult el, ezután gyorsan elindult a Raffles John korcsmája felé vezető uton. Az erdőszélen találkozott Billel, kinek egy kendővel be volt ugyan még kötve a feje, de különben teljesen kiheverni látszott az ökölesapást.

Frank nem is ügyelt a fickóra, hanem fejét arra sem fordítva haladt el mellette, Bill azonban megállott és halálos gyűlölettel égő pillantást vetett ellenfele után.

— Várj csak, mormogta fogcsikorgatva, látlak én még téged a mocsárban heverve, te kutya, úgy, mint Butlert. Boszut állok rajtad, ha az állomást kellene is levegőbe röpitenem.

Egy ördögi gondolat fogamzott meg benne — hogyan is történt, hogy erre előbb nem gondolt? Az állomást levegőbe röpíteni, a gyűlölt ellenséget egy csapásra megsemmisíteni. Ez egy gyökeres eszköz és teljesen veszélytelen.

Győzelmesen nevetett a hadnagy háta megett, egy pillanatig még ott maradt gondolkozva, majd gyorsan megfordult és a helyett hogy tovább ment volna a falu felé, ismét Raffles John korcsmája felé vette útját.

○ **Abonyi Árpád könyve.** A Légrády testvérek kiadásában megjelenő »Legjobb könyvek« című regénytár legújabbán megjelent kötetében *Abonyi Árpád*, ez a jeles elbeszélő és dráma író jut szóhoz. A könyv két elbeszélést tartalmaz, a miknek »A plivai várda« és »Romantika« a címe. *Abonyi Árpád* az első műben az okkupáció után következő időkből mutat be egy sajátos történetet, amelyben a plivai várdában elhelyezett legénység egyrésze szerepel. A »Romantika« egy regényes szerelmi történetből áll, amely azonban az életet is visszatükrözi. A »Legjobb könyvek« ezzel a kötettel a magyar elbeszélő irodalom kiválóságát is bizonyítja. Kétségtelenné téve, hogy a magyar írók teljesen megérdemlik a nagy közönség egész figyelmét. A kötetnek az ára ötven krajcár. Megrendelhető ugy a Légrády testvérek könyvkiadó üzletében (váci-körut 78.) mint minden könyvkereskedésben.

◎ **Lázás éjszakák.** Irta: *Ábrahám Ernő*. Egy fiatal írónak, ki lapunknál kezdte tárcaírói működését, ügyesen megírt kisebb-nagyobb elbeszéléseit foglalja össze ez a hangzatos cím. Nagybárára divatos tárgy történeteket mond el a szerző, melyeket azáltal igyekszik érdekessé tenni, hogy a történeteiből kiérezhető realizmust a romantika ködébe burkolja. Egy-egy réve d'amour a kötet minden meséje, a lázas éjszakák szerelmes álmái. Elbeszéléseinek cselekménye többnyire a hűtlen asszony nagyon is ösmert és számtalanszor megirt alakja körül forog. *Ábrahám Ernő* ugyesebb volt meséi megírásában, mint a thémái megválogatásában. A Vigasztalodás, Mese egy asszonyról, René, Ágnes és Simon című elbeszéléseiben Potifárné örök históriája ismétlődik, azzal a különbséggel, hogy ezekben a bibliai Józsefet, hol Bandinak, hol meg Simonnak hívják és rendszerint nem oly erényesek, mint József. Jairus leánya és Csoda című elbeszéléseiben egy-egy Anatole France modorában írott bibliai mesét mond el ugyesen, míg Dániel-ben a szerelmes emberek egy érdekes típusát rajzolja le élénken. A kötet leg-hosszabb és legérdekesebb darabja a *Lázás éjszakák* című elbeszélés. Egy bohéme társaság tragédiáját írja meg benne a szerző, sok poézissal. Fevér, a szobrász, Balázs, a festő és Endre, az író együtt laknak. Később oda-költözik a Mária-dombon épült művészkunyhóba Terra a Fevér szépséges kedvese. Itt kezdődik a tragikum. Terra szive elhidegül az erőszakos szobrász iránt s megszereti a festőt. Balázs megszókteti barátja kedvesét. Fevér a leány keresésére indult. Vissza akarja követelni minden áron. Végre megtalálja. Véletlenül akad rá egy vendéglőben s hazaviszi a leányt. A szobrász azt hiszi, hogy ismét vissza fognak térni a régi idilli napok, de téved. A leány egyre sorvad. A betegség ágyba fekteti s a halálos óráján magához hivatja Balázst s mikor a fiu ott áll ágya mellett, könyes szemmel megvallja neki, hogy Fevért ugyan szereti, de Balázsba szerelmes. Így hal meg. Ez a téma sem egészen új; de a szenvedélyek festését, az epizódok megrajzolását elég ügyesen és érdekesen végezte a fiatal szerző. — A könyv ára egy forint 20 krajcár s megrendelhető a szerzőnél Budapesten, Muzeum-körut 41. szám alatt.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1899. január 11. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 607 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 5.2 °C

» maximuma: 8.1 °C

» minimuma: 0.6 °C

Párányomás: 5.5 mm.

Relatív nedvesség: 83

Felhőzet: 10° Cu. St. Sw.

Szélirány s erő: N. E. 1.

Csapadék 24 órai:

Borult, enyhe, csapadéokra hajlamu.

Dr. Czifra.

Törvénykezés.

§ **Lövés az erdőben.** *Szoják József* fekedí erdővédnek tudomására jutott, hogy az alapítványi erdőben ismeretlen tettesek az epreket dézsmálják. 1897. évi július 6-án este töltött kétesővű fegyverét a vállára véve kiment az erdőbe, ahol Kocsis Dániel és Ivanovics Arszó fekedí lakosok őt orozva megtámadták és Kovács Dániel egy furkosbottal az erdőort fejbe ütötte úgy, hogy az összeesett. Esés közben azonban még volt annyi ereje, hogy fegyverének mindkét csövét kilőhesse, mely közül az egyik Kocsis Dánielt a bal lábán eltalálta. Ivanovics Arszó eközben megszökött a helyszínről. Ebben az ügyben tartott ma végtárgyalást a pécsi kir. törvényszék, a hova Ivanovics Arszó hatóság elleni erőszak, Kocsis Dániel és Szoják József súlyos testi sértés büntetével vádoltan kerültek. A kir. törvényszék Ivánovits Arszó ellen a hatóság elleni erőszak vádját elejtette, mert a büncselekmény az alapítványi erdővel szomszédos véméndi erdőben követtetett el, ahol a panaszos erdővédnek nem volt joga hivatalosan fellépni. Ugyisint elejtette a törvényszék Szoják József erdőőr ellen emelt súlyos testi sértés vádját, mert azt az erdőőr önvédelemből követte el. Kocsis Dánielt azonban súlyos testi sértés vétségében vétkesnek mondván ki, őt husz forint fő és tíz forint mellékbüntetés megfizetésére kötelezte. Az ítélet jogerős.

§ **Késelés a korcsmában.** Még 1897. évi július hó 25-én történt, hogy Tomasz Ferenc hosszuhetényi lakos korcsmájában néhány sörözővendég összeszólalkozott, kiknek szóváltásába Kis Katos Mihály a korcsmába lépve, beleavatkozott, miből nemsokára általános veszekedés és később verekedés támadt, melyben Kis Katos Mihály, Kereszt Ferenc, Strempf János vettek részt. Később Kis Katos Mihályné — ki férje segítségére sietett — is belevegült a dulakodásba, melyben Kis Katos Mihályné és Strempf János késszurástól eredő sérülést szenvedtek. A felvetett orvosi láttelelet alapján Kis Katos Mihályné és Strempf János vádat emeltek Kis Katos Mihály és Kereszt Ferenc ellen. A ma délután megtartott végtárgyalás folyamán Katos Mihály és Kereszt Ferenc tagadták, hogy náluk kés lett volna a verekedés alkalmával. A kihallgatott tanuk azonban azt vallották, hogy igenis látták, amint vádlottak a veszekedés közben kést rántottak. A tárgyalás lapunk zártáig be nem fejezve, az ítéletet lapunk holnapi számában közöljük olvasóinkkal.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január hó 11-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén folytatták a technikai obstrukciót a tegnapi ülés jegyzőkönyvének hitelerítése körül, a melyhez a következő módosításokat indítványoztak:

Polónyi indítványozza, hogy a jegyzőkönyvben januárius helyett tétessék télhó. (Viharos derűtség.)

Szluha István: Januárius helyett legyen vizkereszt hava. (Nagy derűtség.)

Hock János: Télhava helyett tétessék tél hónapja, mert ez a helyes kifejezés.

Blaskovich Ferenc: Egyetemi kör helyett ifjuság köre.

Kubik Béla indítványozza, hogy Barabás interpellációja vétessék a jegyzőkönyvbe.

Valamennyi indítvány fölött névszerint szavaztak s természetesen elvetették.

Ezzel a jegyzőkönyv hitelesítve lévén, elnök bemutatva *Schmidt* József államtitkár mandátumát és több kérvényt, azután a *gyűlést etoszlatta.*

TÁVIRATOK.

— **Az ellenzéki pártok békefeltételei.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Ma délelőtt féltizenegytől felegyig tanácskoztak az ellenzéki pártok kiküldöttei a képviselőház emeleti termében a békefeltételekről. Fél egykor megjelent *Kossuth* Ferenc is a tanácskozási teremben. Csakhamar hire futott, hogy *teljes megegyezés* jött létre az ellenzéki pártok között a Bánffytól kívánandó békefeltételekre nézve. Ezek szerint a megállapodások a következők:

1. Indemnity és a kiegyezési provizorium hat hónapra.

Ha ezalatt az alkotmányos Auszriával a kiegyezés meg nem köthető, az önálló vámterület alapjára lépünk s 1903-ig szerződünk Auszriával a 14-ik §. alapján. A külfölddel való szerződéseinkben pedig a külügyminiszter Magyarország nevében is külön aláírja a szerződéseket, tehát Magyarország önállósága kifejezésre jusson.

2. *A választási törvény revíziója a census egységesítésével.*

3. *Kuriai bíraskodás.*

4. *Az inkompatibilitási törvény revíziója.*

Az ellenzék személyes garanciája az, hogy a belügyi tárcát egyik disszidens vegye át. Hárszabály revízióról az ellenzéki feltételek nem szólnak.

Egy órakor hozzáfogtak a kiküldöttek *Szilágyi* Dezsővel a békefeltételek formulázásához, melyeket még ma átadnak *Bánffy* Dezső báró miniszterelnöknek.

Szell Kálmán és *Hegedüs* Sándor gratuláltak az eredményhez *Szilágyinak* és *Csáky*nak, az utóbbiak pedig *Apponyinak*, ki ezt mondta: »a függetlenségiük igazán oly kulanciát tanusítottak, hogy nem volt nehéz eredményre jutni.«

Pulszky Ágost azonban gúnyolódva kérdezte többektől: »és ti hiszitek, hogy ezen az alapon meglesz a béke?«

Budapesti börze.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: —; későbbi szállítás: 9.47
Tengeri, májusra: 4.91. — *Rozs*, márciusra: 8.10. —
Zab, őszre: 5.79. — Kész-áru 9000 mm. forgalommal
5 kral olcsóbb.

Az értéktőzsdén az árak a következők: *Osztrák*
hitelrészvény: 360.00. — *Magyar* hitelrészvény: 391.50
— *Államvasut*: 362.75.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

HIRDETÉSEK.

Elutazás miatt egy első emeleti, 3 szoba, konyha stb. mellék-helyiségekből álló

LAKÁS,

kerttel, február 15-re kiadandó, esetleg már most május 1-re lefoglalható. — Bővebbet a tulajdonosnőnél

Árpád-utca 30. sz.

11464. sz.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

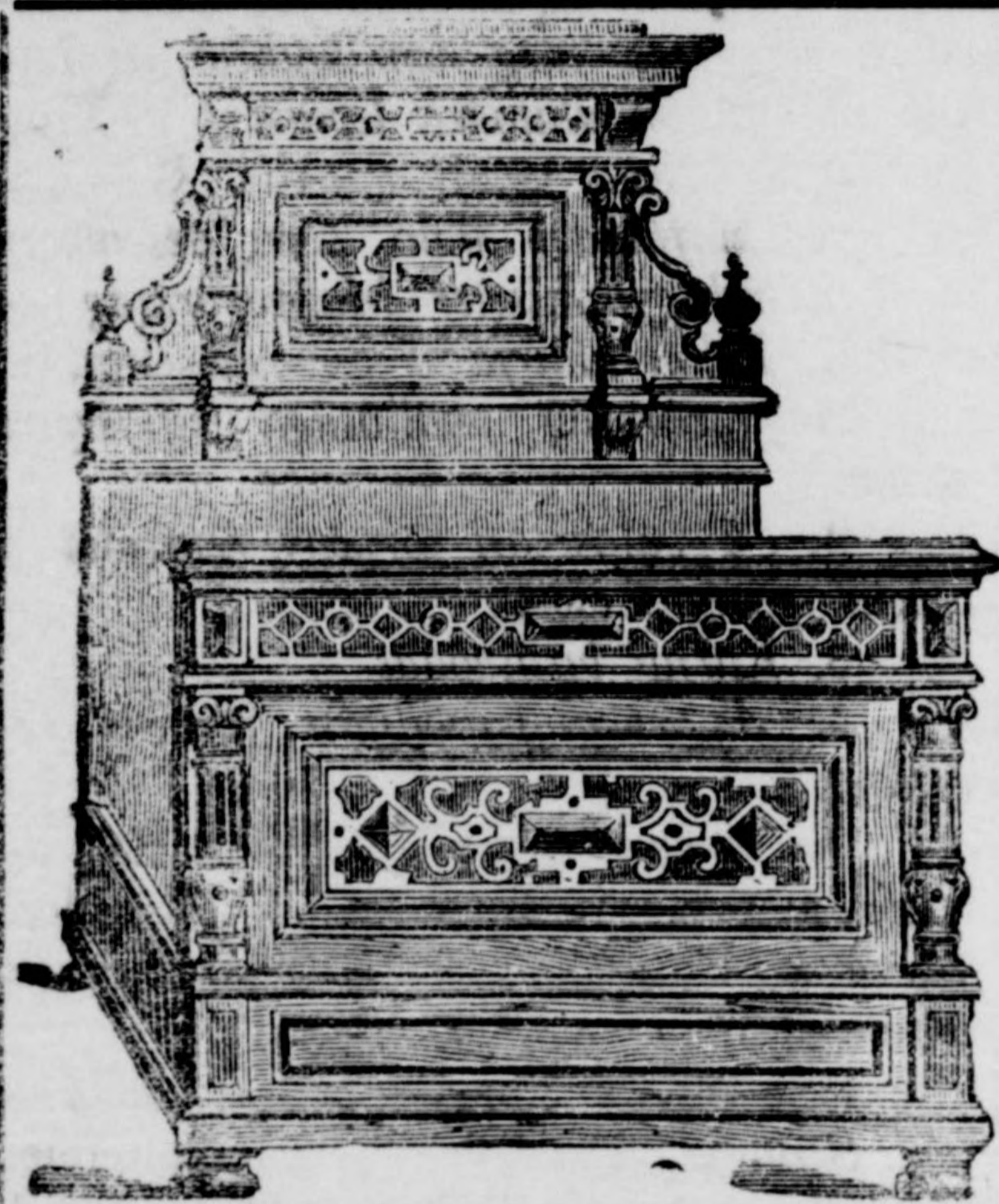
A pécsváradi kir. járásbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Németbólyi Kölcsonös Segélyző Egylet mint szövetkezet végrehajthatónak, Ulrich Györgyné Linczab Katalin, továbbá Fűrész József, mint kk. Linczab Hermin és Anna gyámja, Standacher Katalin, úgys mint kk. Standacher Magdolna gyámja, kéméendi, özv. Linczab Albertné Petz Margit németbólyi lakosok végrehajtást szenvedők elleni 200 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsváradi kir. járásbiróság területén, Kéménd és Monyoród község

határában levő, a kéméendi 12. betébeli II. 1, 2. sorsz. 3739/2, 3740/2. hrsz. urbéri birtokra 8 frt becsárban; — az u. a. betébeli + 376. hrsz. préházra 30 frt becsárban; — az u. a. betébeli + 3864. hrsz. szántóra 75 frt becsárban — és a monyoródi 270. betébeli + 2077. hrsz. szőlőre 684 frt becsárban mint kikiáltási árban az újabb árverést Darányi Ferenc dr. pécsi ügyvéd utóajánlata folytán elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi január hó 17. napján, még pedig a kéméendi ingatlanokra nézve **dél-előtt 10 órakor Kéménden**, a monyoródi ingatlanra nézve **délutáni 2 órakor Monyoródon** — mindkét helyen a **biró lakásán** — megtartandó nyilvános árverésen a megajánlott vételárakon fölül el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsváradon, 1898. évi december 8-án.
A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.

Szikrai Odo,
kir. aljársbiró.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

Pécsett, Ferenciek-utca 11. szám.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett **alvó-, dísz- és ebédlő szobák**, mindennemű **fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek** szabott gyári áruk mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **butorvásárlások** nálam is oly **jutányosan** eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)

MESTRITS JENŐ

épület és műlakatos

Király-utca 38. sz. **Pécsett** Percel-utca 35. sz.

Ajánlja jól berendezett üzletét mindennemű

épület- és műlakatos munkák,

erkély-, sír-, lépcső- és kerítés-rácsoszatok, valamint vaskapuk és csillárok vertvasból, továbbá biztonsági záruk és rekeszek, zajtalan görredőnyök, ponyvagépezetek, villamos csengők, vízvezeték és angol closett-berendezések, a legkitünőbb asztal-tűzhelyek, központ fűtő (central) kályhák, mindennemű díszítőmunkák vert vasból való rajz- és stilszerű elkészítésére a legszolidabb kivitelben.

Segédgépek javítását s egyáltalán minden e szakmába vágó munkát elvállalok.

Midőn üzletemet a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlom, előre is biztosítom **árain versenyképességéről**, valamint gyors és pontos kiszolgálásról.

Tisztelettel

Mestrits Jenő.